

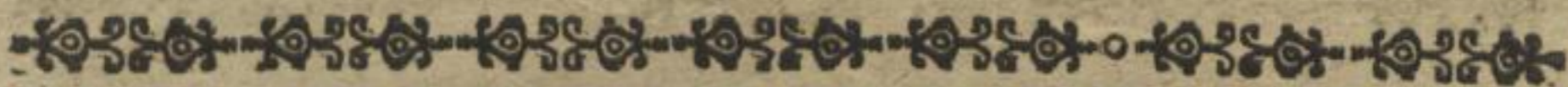
Ad Nobilissimum Dn. Autorem.

Ratiocinantes improbè in Libr. Sap. c. 2. de brevi & molesta vita nostra, dicunt:
*Lusu nati sumus, postea verò ita futuri sumus, quasi non fuisset, in cinerem
 abiturum est corpus nostrum, quo tempore oblivioni erit nomen nostrum, & ne-
 mo recordabitur operum nostrorum.* Contrarium optimè ratiocinans, Clarissime Do-
 mine ROLLI, evincis in scripto tuo eruditissimo de Westphalorum jampiè defuncto-
 rum in Academiam nostram meritis, quorum illustre nomen oblivioni certè non est,
 quamvis in cinerem jam diu abiit corpus eorum, animà in coelis vivente. Laudabile os-
 minò est propositum tuum, de quo Tibi ex toto pectore gratulor, DEum Optimum
 Maximum ardentissimis sollicitans precibus, ut coeptis & operibus tuis porrò benedi-
 cere, Ecclesie suae & Rei literariae commodum, ac Celeberrimum Westphalorum No-
 men per Te lætissimè promoverè velit. Ita vale & favere perge

Scrib. Roslochii
 d. 8. April, 1707.

T. addictiss.

Jo. Nic. QUISTORPIO, D.
 Th. P. P. Past. Nic. & Superint.

Nob. & Clar. Dn. ROLLIO

Post variè demonstratam per publicas Disputationes singu-
 larem industriam novi laboris causa gratulabundus

S. Pr. Pl.

JOH. PETR. GRÜNENBERGIUS, D.

Quid Tibi nunc versu scribam, Doctissime ROLLI,
 Quid scribam dignum sedulitate Tua?
 Talem Te nobis demonstras, qualis haberi
 Debet, qui summos gestit adire polos.
 Te modo Theiologum sistis, Dialectica nunc te
 Commendat, jam nunc Historis ora tenes,
 Publica Te loquitur per nostros fama penates,
 Teque per externos publica fama canit.

G

Hac